

БОРБА®

НИЕ
ОБВИНЯВАМЕ

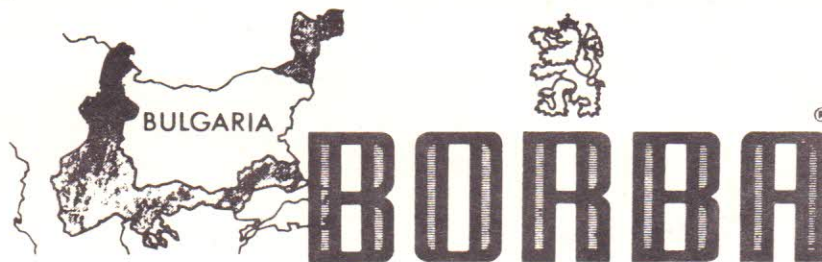
КОМУНИСТИЧЕСКАТА
ПАРТИЯ
И ЧЛЕНОВЕТЕ НА Ц.К.
ОТ 1944 ДО ДНЕСЪ
ЗА УБИЙСТВОТА
И ИЗДЕВАТЕЛСТВОТА
ВЪРХУ
БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

MAY 1990

THE QUARTERLY MAGAZINE ON BULGARIAN AFFAIRS - SINCE 1952

Founder: Dr. Ivan Docheff
† Editor: Dr. George Paprikoff
P.O.Box 46250 CHICAGO

Ill. 60646

Incorporated in the State of
New York, November 7, 1958

Non Profit Organization
Illinois, 23307, Nov. 16, 1962

Trade Mark Registration,
N. Y., 38R 11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

Приложените материали за жертвите на комунизма са печатани в "БОРБА" от 1971 до 1990 год. и представляват само една малка част от списъците намиращи се в редакцията и съдържащи хиляди и хиляди имена на убити и изчезнали.

По понятни причини, възможно е някои данни да са неточни.

Умоляваме всички наши читатели да пратят сведения за комунистическия терор до:

"Borba"
P.O.Box 46250
Chicago, Ill. 60646, U.S.A.

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

ПРОФ. Д-РЪ АЛЕКСАНДЪРЪ СТАНИШЕВЪ

Ректоръ на Софийския Университетъ, свѣтовно известенъ ученъ,
хирургъ и общественикъ, пламененъ български патриотъ.

Убитъ отъ комунистите на 2 февруарий 1944 година.

Българно, за тебе те умрѣха,
една бѣ ти достойна зарадъ тѣхъ,
и тѣ за тебъ достойни, майко, бѣха!
И твое то име само катъ мълвѣха,
умираха безъ страхъ.

APRIL 1971

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

МИНИСТЪРЪ

ПРЕДСЕДАТЕЛЪ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

МИНИСТЪРЪ

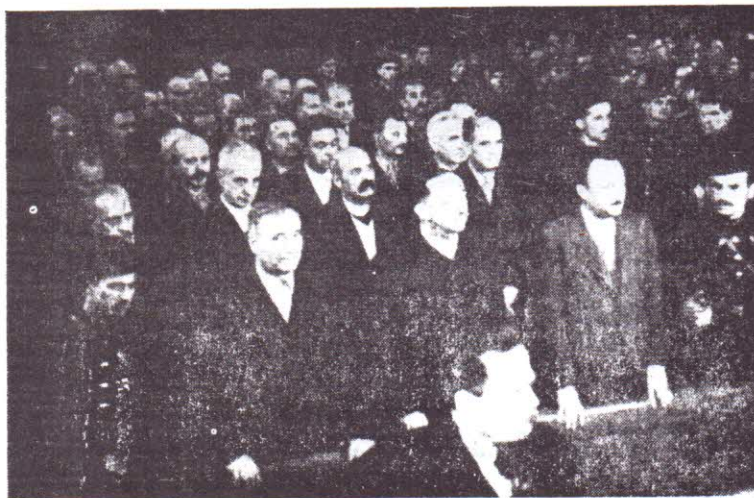
Димитър Кушевъ
Убитъ на 2 II 1945

Христо Калфовъ
Убитъ на 2 II 1945

Димитър Василевъ
Убитъ на 2 II 1945

Българскитѣ Регенти, Министри и Народни представители
съ спокойствие и гордостъ слушатъ смъртната си присяда

Българо, за тебе те умрѣха,
една бѣ ти достойна зарадъ тѣхъ,
и тѣ за тебъ достойни, майко, бѣха!
И твойто име само катъ мълвѣха,
умираха безъ страхъ.

APRIL 1972

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

ЛЪКАРЪ

Проф. Д-ръ Гаданъ Сарафовъ
Разстрелянъ на 5 VII 1968

МИНИСТЪРЪ

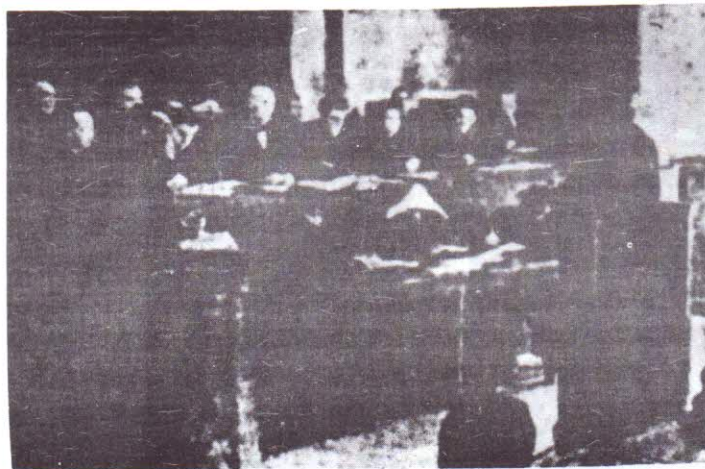

Генералъ Иванъ Вълковъ
умрѣлъ въ Бѣлене 1958
на 84 годишна възраст

ЦАРСКИ СЪВЕТНИКЪ

Георги Гѣнчевъ
Разстрелянъ на 2 II 1945

Митрополитъ Николай
слуша смъртната си присѣда
Разстрелянъ на 14 III 1945

Капитанъ Иванъ Гълбовъ
окованъ въ вериги отива на разстрелъ
на 12 IX 1944 въ с. Новоселци

Българю, за тебе те умрѣха,
една бѣ ти достойна зарадъ тѣхъ,
и тѣ за тебъ достойни, майко, бѣха!
И твойто име само катъ мълвѣха,
умираха безъ страхъ.

SEPTEMBER 1972

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

ЛИДЕРЪ НА
ДЕМОКРАТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ

Д-ръ Александър Гиргиновъ
умрѣлъ въ лагера Бѣлене
на 22 II 1954

ОФИЦЕРЪ

Полковникъ Атанасъ Пантевъ
застрелянъ въ София
на 3 III 1943

ЛИДЕРЪ НА
СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ

Кръстыо Пастуховъ
одушенъ въ затвора Сливенъ
на 14 V 1949

ЛЕГИОНЕРЪ

Тодоръ Манафовъ
падналъ въ бой въ Етла
на 9 IX 1944

ЦАРСКИ СЪВЕТНИКЪ

Архитектъ Йорданъ Севовъ
слуша смъртната си присѣда
на 8 IX 1944

ОБЩЕСТВЕНИКЪ

Михаилъ Шипковъ
умрѣлъ въ затвора София
на 7 VII 1953

Българно, за тебе те умрѣха,
една бѣ ти достойна зарадъ тѣхъ,
и тѣ за тебъ достойни, майко, бѣха!
И твое то име само катъ мълвѣха,
умираха безъ страхъ.

MARCH 1973

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

ЛЕГИОНЕРЪ

Стефанъ Чолаковъ
падналъ въ бой въ Русе
на 9 IX 1944

ВЛАДИКА

Митрополитъ Борисъ
убитъ въ църквата въ Петричъ
на 11 VIII 1948

ПОЛИЦАЙ

Христо Добриновъ
убитъ въ София
на 9 IX 1944

РАТНИКЪ

Климентъ Далкалъчевъ
убитъ въ София
на 9 IX 1944

ЛИДЕРЪ НА
ЗЕМЕДЪЛСКАТА ПАРТИЯ

Димитъръ Гичевъ
починалъ следъ затворитѣ си
на 15 VIII 1958

БРАННИКЪ

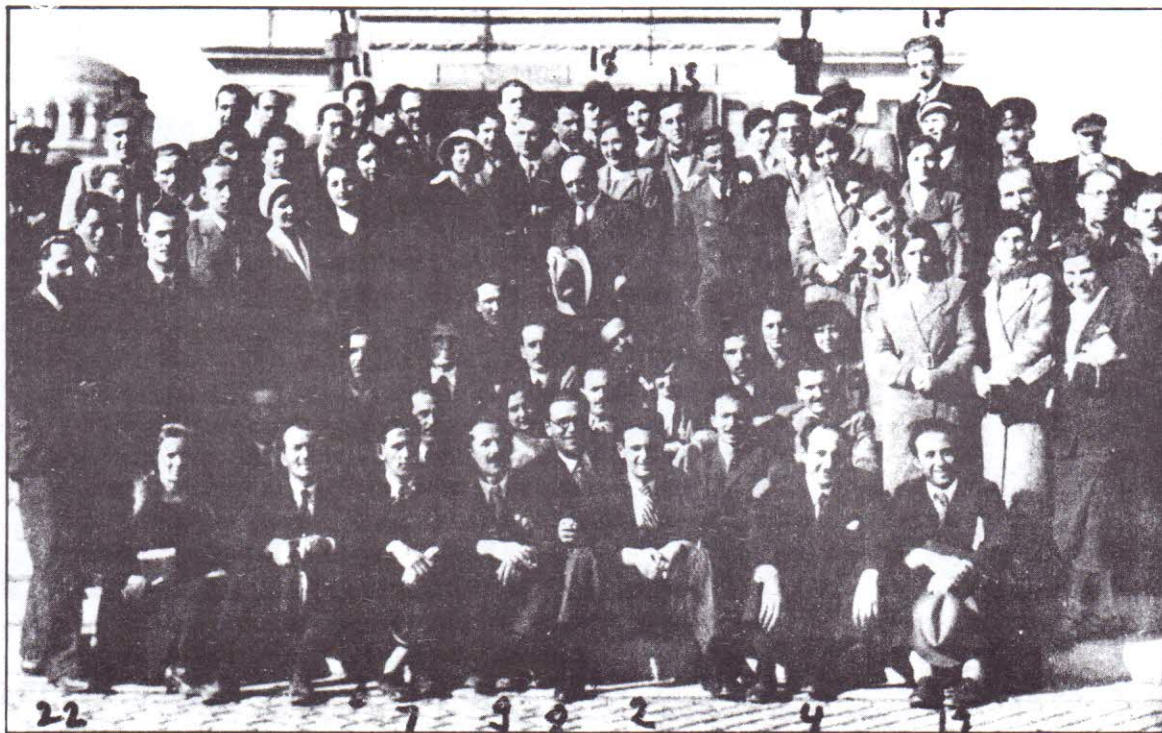

Стефанъ Кличковъ
убитъ въ Габрово
на 15 IX 1944

Българио, за тебе те умрѣха,
една бѣ ти достойна зарадъ тѣхъ,
и тѣ за тебъ достойни, майко, бѣха!
И твоятъ име само катъ мълвѣха,
умираха безъ страхъ.

JULY 1973

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

НАСТОЯТЕЛСТВОТО И СТРОИТЕЛНИЯ КОМИТЕТЪ НА СТУДЕНТСКОТО Д-ВО "ХРИСТО БОТЕВЪ"
ПРИ СОФИЙСКИЯ УНИВЕРСИТЕТЪ "СВ. КЛИМЕНТЪ ОХРИДСКИ"-1932 ГОД.

1. Василъ Янковъ-политзатворникъ.	14. Христо Клечковъ-убитъ.
2. Иванъ Батембергски-убитъ.	15. Мишо Табаковъ
3. Бончо Бончевъ-убитъ.	16. Ангелъ Ганчевъ-политзатворникъ.
4. Сашо Падаревъ-убитъ.	17. Геннадиевъ.
5. Иванъ Апостоловъ-политзатворникъ.	18. Крумъ Изворски
6. Конст. Овчаровъ-политемигрантъ.	19. Владо Христовъ-политзатворникъ.
7. Николай Цанковъ-политзатворникъ.	20. Велизаръ Спасовъ-политемигрантъ.
8. Райко Ошановъ-политзатворникъ.	21. Никола Минковъ-убитъ.
9. Сашо ...	22. Христо Лулчевъ-убитъ.
10. Еленка Илиева	23. Иванъ Дочевъ-политемигрантъ
11. Любенъ Горановъ	24. Стефанъ Поповъ-политемигрантъ
12. Славчо Благоевъ	25. Антонъ Нейковъ.
13. Любенъ Сокеровъ-политзатворникъ.	26. Никола Бошнаковъ

Тѣзи български студенти и студентки бѣха цвѣта на интелигенцията ни по това време. Мнозина отъ тѣхъ станаха после Народни Представители, политически лидери, адвокати, лѣкари, професори и народни труженици. Следъ 9 Септемврий 1944 комунистите избиха мнозина отъ тѣхъ, други хвърлиха по концлагери а трети бѣха принудени да забѣгнатъ въ чужбина въ изгнание.

/БОРБА моли своитѣ читатели, ако нѣкой може да разпознае още отъ лицата на снимката или знае за съдбата на други, да ни съобщи, за да ги имаме въ нашия архивъ/.

Българно, за тебе те умрѣха,
една бѣ ти достойна зарадъ тѣхъ,
и тѣ за тебъ достойни, майко, бѣха!
И твоятъ име само катъ мълвѣха,
умираха безъ страхъ.

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

Единъ отъ най-важнитѣ документи, споредъ схващанията на Западнитѣ политици и журналисти, измежду подписанитѣ въ Хелзинки, е декларацията осигуряваща основнитѣ граждански и човѣшки права на индивида.

Зада се придържатъ на лице къмъ детанта, въ Съветския Съюзъ не съществуватъ политически затворници, защото всички такива се сѣдятъ по членъ 58 отъ Углавния Кодексъ, който потвърждава, че тѣ попадатъ подъ неговата юрисдикция.

Българскитѣ комунисти въ това отношение сѣ по-откровенни и по-реалисти отъ Московскитѣ си господари: тѣ несе стараятъ да обръщатъ политическия противници на режима въ углавници, а най-спокойно ги изпращатъ въ затворъ или концентрационенъ лагеръ или въ лудница.

Въпрѣки, че Българското правителство едно отъ първитѣ ратифицира съответнитѣ документи по основнитѣ граждански и човѣшки свободи, то се нарежда на първо мѣсто по тѣхното фактическо отрицание.

Приложената карта доказва, какъ комуниститѣ изпълняватъ това, което сѣ подписали, и същевременно е обвинителенъ актъ срещу Запада. Впрочемъ, не може да бъде и друго, когато Външниятъ министъръ на Съединенитѣ Шати и неговиятъ помощникъ Зоненфелдъ се стараятъ да помогнатъ на Съветския Съюзъ да задържи своето владичество надъ сателитнитѣ режими въ Европа когато другъ помощникъ на Кисинджеръ окачествява Солженицинъ като фашистъ!

България е осѣяна съ затвори и концентрационни лагери, презъ които минаватъ или пъкъ оставатъ хиляди и хиляди противници на днешния кървавъ режимъ.

Куциянъ, Росица, Бълене и Тутраканъ сѣ синонимъ на кървавъ тероръ и нечовѣшки страдания. Нѣма българско семейство, което мрази режима, а такива сѣ грамадното болшинство, да не е дало жертва на червенитѣ звѣрове!

За това:

НИКОГА НЕ ШЕ ЗАБРАВИМЪ!

НИКОГА НЕ ШЕ ПРОСТИМЪ!

SEPTEMBER 1976

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

Сведения за избити отъ комунистите и изчезнали отъ с.Воденъ и с.Странджа,Елховско,следъ кървавата дата 9 Септемврий 1944 година.

- 1.Георги Вълковъ Янчевъ отъ Елхово,гимназистъ-легионеръ,изчезна презъ есента на 1944 година,по сведения убитъ отъ Стоилъ Ивановъ отъ с.Воденъ,Елховско.
  - 2.Стоянъ Андоновъ Поповъ,отъ с.Воденъ,Елховско,арестуванъ,закаранъ въ Ямболъ,отъ тамъ пуснатъ за Елхово,по пътя настигнатъ,убитъ и погребанъ къмъ Ямболъ.Това стана презъ есента 1944 година.
  - 3.Иванъ Яневъ Терзиевъ отъ с.Странджа,Елховско,младежъ,жененъ,пазачъ на пътя за Елхово.Презъ есента 1944 година убитъ отъ Стефо Г.Поповъ и Димитъръ Паловъ и двамата отъ с.Воденъ,Елховско.
  - 4.Иванъ Б.Алексиевъ отъ с.Странджа,Елховско.Съблеченъ голъ и обезглавенъ,като трупа му хвърленъ до с.Малки Чаголъ въ мѣстността Брѣстоветѣ до Турската граница.
  - 5.Братята Ямалиеви и Проданъ Хр.Карамазлиевъ отъ с.Странджа,Елховско пребити или убити и изкарани с джипове въ мѣстността Чардакъ Байръ и поставени въ Касъровата кошара,катоя запалили.Ноемврий 1948 година.
  - 6.Христо Анастасовъ и неговитѣ трима другари отъ с.Голѣмо Шаково,Елховско,арестувани въ Елхово,бити и пребити,обезглавени въ Тунджалъка между с.Изгрѣвъ и Елхово,презъ Ноемврий 1948 година.
  - 7.Павелъ Христовъ и съдружвика му Стоянъ Будуровъ отъ Елхово,подмамани че ще ги преведатъ въ Турция презъ лѣтото 1947 година,безследно изчезнали и до днесъ.
- Богъ да прости тѣзи мои съселяни!

Съобщава:
Коста Порязовъ
Гермесхаймъ,Германия.

Жестоко избити отъ комуниста-убиецъ Пело Пеловски,жители на с.Махлата,Плѣвенско,сега наречено на името на убицеца Пелово.

- 1.Борисъ попъ Исаковъ - братъ ми.
- 2.Манчо Христовъ
- 3.Маринъ Мариновъ
- 4.Кунка Маринова
- 5.Асенъ Наумовъ
- 6.Лазаръ Наумовъ и още осемъ души,чиито имена не си спомнямъ.

Тѣ паднаха за Родъ и Родина!

Съобщава:
Д-ръ Аспарухъ попъ Исаковъ.
Плезантвилъ,Съединенитѣ Шати.

Мои съселяни,убити отъ комунистите-убици:Василъ Кожеларски,Никола Георгиевъ Лидански и Петъръ Стойнинъ,отъ родното ми село Липенъ,Врачанско.

- 1.Първанъ Петровъ Кузовъ,убитъ на 9 Септемврий 1944 година въ Враца.
- 2.Първанъ Борисовъ Главчевъ,убитъ близо до Югославската граница презъ 1952
- 3.Борисъ Йордановъ Димовъ,убитъ въ лагера Бѣлене презъ 1957 година.

Това нека да се знае завѣки!

Съобщава:
Христо Т.Филиповъ   APRIL 1977
Брюкселъ,Белгия.

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

ТЕРОРА ВЪ БЪЛГАРИЯ ПРОДЪЛЖАВА ОТЪ 9 СЕПТЕМВРИЙ 1944 И ДО СЕГА.

1. ГЕОРГИ МИЛЕВЪ, бившъ замѣстникъ Главенъ Редакторъ на вестикъ ПОГЛЕД. Поради несъгласие съ комунистическото ръководство по нѣкои въпроси билъ изпратенъ да се "лѣкува" въ Психиатричната болница въ София.
2. Инж. ГЕОРГИ ПАВЛОВЪ ПЕШЕВЪ отъ София. Поради несъгласие съ Партийното ръководство относно младитѣ специалисти въ Водоканалпроектъ билъ пратенъ да се "лѣкува" сящо въ Психиатричната болница въ София.
3. ДЕНЧО СТЕФАНОВЪ ДЕНЧЕВЪ, журналистъ. Поради негови различия съ политиката на комуниститѣ въ областта на литературата е билъ пратенъ на "Психиатрично лѣчение" въ болницата въ Плъвенъ и му е било отнето правото на журналистъ.
4. ДИМИТРИНА ИЛИЕВА ГУРБАНОВА, възрастна жена, поради критики на партията на комуниститѣ, била пратена на "лѣчение" въ Психиатрията въ София.
5. МИХАЙЛЪ АНАНИЕВЪ ДОКТОРОВЪ, родомъ 1922 въ София. Сяденъ по процеса на генералъ Аневъ, следъ излизането отъ затвора, безъ никаква присѣда изпратенъ въ лагера на смъртта Бълене, където условията за животъ сѫ крайно тежки.
6. НИКОЛА КИРИЛОВЪ КИРИЛОВЪ, роденъ презъ 1930 въ София. Билъ въ затвора въ Стара Загора 10 години. Следъ излизането му билъ изпратенъ безъ присѣда доживотно въ лагера Бълене.
7. ПРОДАНЪ ИСКАКОВЪ, роденъ 1920. Нѣколко пати осажданъ и лежалъ въ разни затвори по политически причини. На квартални събрания открито се е изказвалъ противъ политиката на комуниститѣ. Изпратенъ е безъ присѣда въ Бълене.
8. АТАНАСЪ КЮЧУКОВЪ, роденъ 1940. Заедно съ баща му осажданъ нѣколко пати за тѣхнитѣ антикомунистически убеждения. Отъ 1975 година безъ сѣдебенъ процесъ изпратенъ въ лагера на смъртта Бълене.
9. ЦВѢТАНА ИЛИЕВА ПАДАРЕВА. Има синъ избѣгаль на Западъ. Многократно е правила постѣпки да посети сина си, но винаги и се е отказвало. Заплашвана отъ милицията, че ще я пратятъ въ Психиатрията, ако настоява да замине на Западъ.
/Тѣзи сведения получихме отъ довѣрено лице по каналъ отъ България/

ИВАНЪ СТРЕТКОВЪ отъ с. Долна Вереница, Фердинандско, пуснатъ отъ затвора и на 100 метра отъ тамъ убитъ съ дърво на 14 Септември 1944 година.

Съобщава: Ценко Георгиевъ отъ с. Горна Лука, Фердинандско.
ПОПЪ КУЗМАНЪ отъ с. Липенъ, Фердинандско, следъ 9 Септември 1944 комуниститѣ го подиграваха, като му окачиха табела на гърба съ надписъ "продава се попско д--- на търгъ" и така га разкарваха по цѣлото село. Скоро следъ това нещастния свещеникъ заболѣа и почина. Остави попадия и 5 невръстни деца.

Съобщава: Иванъ Филиповъ отъ Сантяго де Чили, Чили.

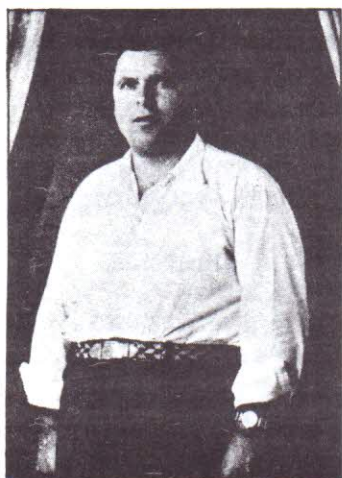
Мои другари-студенти, звѣрски избити въ "Дома на слѣпитѣ" въ София на 14 Септември 1944 година.

1. МИЛКО КОВАЧЕВЪ отъ Бѣла Слатина. Студентъ-вристъ.
2. ЕВГЕНИ СТОИЛОВЪ отъ Плъвенъ. Студентъ-вристъ.
3. ГЕОРГИ ПАРЛАПАНОВЪ отъ Провадия. Студентъ-химикъ.
4. ЙОРДАНЪ ЙОРДАНОВЪ отъ София. Студентъ-вристъ.
5. ГЕОРГИ ПЕТКОВЪ отъ с. Бойково, Пловдивско. Студентъ-ветеринаръ.
6. СТЕФАНЪ М. ЗАХАРИЕВЪ отъ с. Рупци, Червенобрѣжко. Студентъ-вристъ.
7. МАНОЛЪ Т. ТОДОРОВЪ отъ Ломско. Студентъ-медикъ.
8. КЛИМЕНТЪ НОЖАРОВЪ отъ Македония. Студентъ-химикъ.
9. ИВАНЪ ПЕШЕВЪ отъ София. Студентъ-вристъ.
Съобщава: Тодоръ А. Илиевъ, бившъ студентъ-вристъ, Австралия.

СЛАВА НА ГЕРОИТЪ!

ВАНГЕЛЪ АГЛИКИНЪ

РАДКО ШАНГАЛОВЪ

ВАНГЕЛЪ МИТОВЪ АГЛИКИНЪ. Легендаренъ войвода и знаменитъ войвода на съпротивата срещу комунистите въ България. Отначало участвувалъ въ бойната група на безсмъртния ПОЛКОВНИКЪ ИВАНЪ ГОЛОГАНОВЪ, по-късно образува своя чета и броди съ нея по Пирина и Рила, за да отмъщава за отнетата народна свобода.

РАДКО СОТИРОВЪ ШАНГАЛОВЪ. Единъ отъ най-смелитѣ Горяни, за когото комунистите съ прашали цѣли полкове милиция и войска за да го заловятъ или убиятъ. Не народа го пазеше, защото той бѣ тѣхенъ защитникъ противъ комунистическитѣ звѣрства и неправди.

Тѣзи двама народни герои, начело на своитѣ чети показаха чудеса отъ храбростъ:

На 18 Априлъ 1945 година въ мѣстността Предѣла, Рилско, тѣ успѣватъ да разбиятъ цѣла рота отъ партизани-комунисти. Презъ месецъ Мартъ 1946 комунистите предприеха акция отъ голѣмъ мащабъ за тѣхното ликвидиране, но платиха съ 16 убити, а отъ Горянитѣ - нито единъ! На 30 Априлъ 1947 година става друго голѣмо сражение въ мѣстността Огражденъ, при което Горянитѣ избиватъ нови 12 души милиционери. На 13 Августъ 1950 година Радко съ своитѣ бойни другари разпръсва антикомунистически позиви въ Пиринския край.

При сражението на Огражденъ Горянитѣ сж само трима: Радко, Вангелъ и Никола Георгиевъ. Но помощъ имъ идватъ Иванъ Лачевъ и Стойлъ, но тѣ падатъ убити отъ засада при Али Ботушъ.

Презъ Мартъ 1951 година тѣ събарятъ моста на Струма, като сжщия месецъ ликвидирватъ двама гадове-милиционерски началници отъ Петричъ и още трима комунисти-ченгета. На 20 Априлъ 1951 година на Жарбанското поле при Струма пада голѣмъ бой при който биватъ ликвидирани много гадове-комунисти, а отъ Горянитѣ падналъ геройски Стоянъ Вампира.

Радко Сотировъ Шангаловъ - раненъ съ бомба не спира своята дейность. Временно се укрива при ятаци и отново хваща родния Пиринъ съ своитѣ Горяни. На 30 Августъ 1957 година легендарния войвода Вангелъ Агликинъ, пада убитъ въ едно неравно сражение съ цѣла глутница комунисти въ мѣстността Лопата въ Бѣласица планина, за да живѣе въ споменитѣ на всички българи. Войводата Вангелъ е водилъ въ своя краткъ, но славенъ животъ повече отъ 33 сражения и бѣше станалъ легендаренъ съ своята храбростъ!

Голѣмъ споменъ остави и народния войвода ИВАНЪ МЕНЧЕВЪ ВИТОША, който ликвидира на 12 Юлий 1947 година Началника на Пловдивската Милиция и други гадове-милиционери. Геройски загина за Родината ВАСИЛЬ ЮРКОВЪ отъ Хасково, водачъ на Горянитѣ, група Трявна, ГЕРАСИМЪ ГЕРАСИМОВЪ отъ Свети Врачъ, БОРИСЪ ПАСКАЛЕВЪ отъ с. Левуново, войвода на групата Калоферъ, сжщо СТОЯНЪ ВАМПИРА отъ Петричъ, войвода на групата Златоградъ. Вечна слава на героитѣ - борци за свобода и правда!

Тѣзи сведения даде народния войвода РАДКО СОТИРОВЪ ШАНГАЛОВЪ, днесъ живъ и здравъ и на свобода. Безбройнитѣ рани по тѣлото му сж доказателство за неговия изпълненъ дългъ къмъ Родината. Неговото име и на неговитѣ другари-горяни ще остане вѣчно въ славната история на борбата на българския народъ противъ поробителитѣ!

СЛАВА НА ГЕРОИТЪ!

ВАСИЛЬ ЯНЧЕВЪ

Роденъ презъ 1920 година въ Харманлий отъ възрожденска фамилия. Баща му билъ търговецъ до 1945 година, когато комунистите го хвърлили въ Софийския затворъ, гдето починалъ.

Синътъ му Василь, не можейки да търпи комунистическия тероръ, грабва пушката и хваща гората, за да бѣде славенъ ГОРЯНИНЪ. Скоро той намира другари и се присъединява къмъ четата на войводата Борисъ Стойковъ, където сж действували и Горянитѣ: Д.Б., Н.Б., сега живи и здрави въ Съединенитѣ Щати.

При едно сражение съ комунистически агенти и милиция Василь Янчевъ пада пронизанъ отъ комунистически куршумъ, за да остане безсмъртенъ въ историята на Родината си.

Горянина Василь Янчевъ загина, следвайки примѣра на първитѣ Легионери въ България, паднали отъ комунистически куршумъ - **незабравимитѣ** Тома и Тодоръ отъ Харманли.

СПИРО ТОМОВЪ ПИЛЕВЪ

Роденъ на 14 Августъ 1922 година въ Петричъ, където завършва гимназиалното образование, а военна школа въ София. Следъ това постъпва като Старши полицаи въ тогавашната полиция.

Съ нахлуването на комунистите бива арестуванъ и обвиненъ като агентъ на В.М.Р.О. и осъденъ на 10 години затворъ, където престоялъ 2 години и съ амнистията презъ 1949 година, освободенъ. Презъ сжщата година Спирос Пилевъ и други негови другари ставатъ нелегални.

Сжщата година успѣватъ да влезатъ въ връзка съ новооснованата организация **Българския Националенъ Фронтъ** въ Германия и съ помощта на незабравимитѣ борци за свобода: Полковникъ Иванъ Гологановъ, Капитанъ Ч. П. Р., Илия Чаушевъ, Василь Янчевъ, Вангелъ Агликинъ, Ц. К., образуватъ първитѣ чети на ГОРЯНИТѣ.

Презъ Мартъ 1952 година четата на Спирос Пилевъ бива обградена отъ дружини отъ Гранични войски въ Пирина, където сражението траяло три дни. Отъ Горянитѣ падналъ само единъ и единъ билъ леко раненъ, който сега е въ Ванкуверъ, Канада. Четата избива много гадове и се измѣква въ Гърция.

ТОДОРЪ ЗЛАТКОВЪ

Полицейски Началникъ въ София, осъденъ отъ комунистите на смъртъ. Минава въ нелегалностъ, като се укрива при ятаци въ Кюстендилския край. Много пати загражданъ отъ враговетѣ, но винаги излизалъ победителъ надъ многобройнитѣ военни и милиционерски банди. На 22 Априлъ 1952 година минава границата за Югославия и по-късно за Италия.

Тодоръ Златковъ е билъ **СЕДЕМЪ ГОДИНИ, СЕДЕМЪ МЕСЕЦА И ДВАДЕСЕТЪ ДЕНА** нелегаленъ въ България! Неговитѣ дългогодишни геройства нѣматъ равни на себе си въ историята на нашето освободително движение. /Вж. БОРБА № 22, 1959 год./

СЛАВА НА ГЕРОИТЪ!

КАКЪ ЗАГИНА ГОРЯНИНА ВАСИЛЪ ЯНЧЕВЪ.

Беше 2 Юлий 1953 година. Василъ Янчевъ, Борисъ, Костадинъ и Стоянъ бродехме изъ роднитъ Бълкани като Горяни. Василъ бѣше нашиятъ войвода - неустрашимъ и решителенъ. Случи се, че въ последнитъ 34 дни времето бѣ много лошо, постоянно валише дъждъ и ние бѣхме просто прогнили, затова решихме да преминемъ границита за Гърция.

Утрото ни свари до рѣката Доспатъ, която бѣ много придошла отъ постояннитъ дъждове и бѣше непреходима, затова трѣбваше да чакаме вечеръта, та да минамъ по моста. Всички стискахме въ раце шмайзеритъ, азъ бѣхъ готовъ и съ бомбитъ. Василъ трѣгна пръвъ по моста, но едва миналъ половината, той бѣ покосенъ отъ вражеска засада. Макаръ и раненъ, той зае позиция да се брани. Азъ хвърлихъ три бомби последователно и засадата замлъкна. Преминахме моста.

На другата страна на моста ни чакаше, обаче, друга засада. Ново кърваво сражение и тази комунистическа засада е унищожена. Василъ бѣше пръвъ въ боя, но раната му неспирно течеше. Стоянъ не бѣше вече съ насъ, изгубихме го въ боя, падна като герой.

Василъ не можеше повече да върви. Азъ го превързахъ и го взех на гърба си. Ние пълзѣхме нагоре къмъ върха - къмъ свободата. Но ние не бѣхме забравени отъ комуниститъ, гората се изпълваше съ страненъ шумъ, чуваха се наблизко гърмежи. Къмъ 10 часа вечеръта предъ насъ изкочи граничарско куче. Нова засада! Тримата милиционери, които се показаха предъ насъ, бѣха веднага покосени отъ огъня на нашитъ шмайзери. Видѣхме се принудени да хвърлимъ раницитъ.

Коста носѣше тритъ шмайзера, а азъ носѣхъ Василъ. Къмъ полунощъ той загуби съзнание. Продължавахме да пълзимъ по баира. Къмъ 6 часа сутринъта излѣзохме на открито и мислѣхме, че вече сме спасени. Внезапно на около 200 метра задъ насъ се появиа 15 милиционери. Трѣбваше бързо да се спасяваме. Василъ бѣ възвърналъ съзнанието си, но смъртъта бѣ сложила отпечатъка си на лицето му. Последнитъ му думи бѣха: "Оставете ме, спасявайте се вие! Азъ умирамъ за България!". Василъ бѣ вече глътналъ отровата и издѣхна веднага въ рацетъ ми. Положихъ го на земята и го прекръстихъ.

Мигъ следъ това стиснахъ шмайзера и посипахъ приближаващитъ се милиционери които веднага се прѣснаха и изчезнаха въ балкана. Скоро следъ това преминахме границата.

Василъ Янчевъ е роденъ въ с. Варвара, Пазарджишко. Комуниститъ убиха баща му, майка му и братята му. Той гръбна оржие и съ вѣрни другари се бори срещу враговетъ на Родината и падна като герой за нея. Вѣчна слава на Василъ Янчевъ!

ПЕТКО АРГИРОВЪ отъ с. Горняни, Неврокопско. Горянинъ съ нечувана храбростъ. Влизалъ много пати въ България въ сражения съ комунистическитъ милиционери. Раненъ тежко въ едно сражение, бива плененъ, осѣденъ и разстрелянъ презъ 1951 година въ София. Вѣчна слава на Горянина Петко Аргировъ!

СЛАВА НА ГЕРОИТЪ!

ЛЕФТЕРЪ БОЯДЖИЕВЪ - Учител по Българска Литература, Директор на Българската гимназия в Силистра. Арестуван след 9 IX 1944, бит и изтезаван в затвора, освободен, за да умре няколко дни след това в дома си.

ДИМИТЪРЪ ЖЕЛЪЗАРОВЪ - Дългогодишен учител, арестуван след 9 IX 1944, убит по най-жесток начин в затвора в Силистра.

СВЕШЕНИКЪ ХУБАНЧЕВЪ - от Шумен, убит в затвора в Силистра.

ИВАНЪ САПУНДЖИЕВЪ - Полицейски офицер, арестуван след 9 IX 1944, почива след нанесения му побой в затвора в Силистра.

Съ горнитъ четирима български патриоти бяхъ в същата килия в Силистренския затвор, където видяхъ ужаситъ на комунистическата инквизиция!

РАНКО ХАНДЖИЕВЪ - от Шумен, Началник на Полицията в Силистра. Осъден на смърт и екзекутиран в Силистра. Предъ комунистическия лъже-съд е имал достойното държание на Български офицер.

ЙОРДАНЪ КОВАЧЕВЪ - от Силистра. Полицейски офицер. Звѣрски измъчван и убит.

ИВАНЪ МОРФОВЪ - Звѣрски убит от комунистическа банда.

ТОДОРЪ БОЗЕВЪ - Търговец в Силистра. Звѣрски убит от гадове-комунисти.

ЕМИЛЬ ГРАДИНАРОВЪ - Ученик легионер. Застрелян от комуниститѣ.

СТАНЧО ИВАНОВЪ - Търговец стъклар, легионер. Убит от комуниститѣ.

ГЕОРГИ ЯЗДЖИЕВЪ - Учител в Българската Гимназия. Убит от Комуниститѣ.

ИВАНЪ РИЗАНОВЪ - Капитан от Запаса. Застрелян от комуниститѣ.

Съобщава: Д-ръ Коста Тодоровъ
Женева, Швейцария

СТЕФАНЪ БАТОЛОВЪ - Капитан от Артилерията, Войвода на група Горяни действащи в района на Чепино. След сражение с многобройни комунисти и милиционери в покрайнинитѣ на града, той лично избива 4 и ранява 7 от гадоветѣ, но пада пронизан от вражески куршумъ, за да остане безсмъртен в историята.

ИВАНЪ БУЗОВЪ - Поручик от Запаса. Войвода на група Горяни, сражавали се с комуниститѣ при с. Бѣлица, с. Куклен-Асеновградско. При кърваво сражение, при което били ликвидирани голѣмъ брой комунисти, цѣлата група се придвижва към връхъ Баба. Комуниститѣ изпращат цѣлъ полкъ войска, безброй милиционери, които заграждат Горянитѣ. Раненъ Войводата Бузовъ се бие безстрашно, но от минохвъргачния огън на противника, всички Горяни падат на полето на честта, заедно с Войводата.

СТОЯНЪ ПЕТРОВЪ СТОЯНОВЪ-ГОРСКИЯ - Роден в с. Мъглиш Сръдѣцко презъ 1918 год. служи в Старо-Загорския Артилерийски полкъ и достига до чинъ Старши-подофицеръ. След това служи 16 години като Горски пазител в Сръдѣцка околия. През време на войната, когато Македония бѣ освободена от Българскитѣ войски, той бѣ мобилизиран в Прилеп и Скопие.

След 9 Септември 1944 комунистическата власт го преследва като патриот и антикомунист и го праща в концентрациони лагери за няколко години: Жеравна, Карнобат и Бѣлене. Активно участвува в Асеновградската Легионерска конспирация и тази на "Царъ Крумъ". На 16 IX 1949 успѣва да мине нелегално границата за Турция гдето се присъединява към Българскитѣ групи от Горяни, които влизаха в България и с оръжие в ръка продължаваха борбата за свобода. Участвува в редица сражения с комунистически хайки, като при едно сражение през пролѣтта на 1953 година геройски пада в полето на честта, за да остане вѣчен в историята.

Съобщава: Миро Герговъ
Съратник на Горския

